

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2024 • DRUGO TROMESEČJE • EVROAZIJSKA DIVIZIJA

www.subotnaskola.org

Sadržaj

Na prednjoj korici časopisa: Violeta nije smatrala da je spremna da se krsti kada je propovednik pozvao na krštenje u Uzbekistanu. Priču o tome možete pročitati na 12. stranici časopisa.

UZBEKISTAN

- 4 Srce za misiju / 6. april
- 6 Pokidana žica / 13. april
- 8 Oproštaj sa prošlošću / 20. april
- 10 Bože, pomози mi / 27. april
- 12 Neodlučnost prilikom poziva na krštenje / 4. maj
- 14 Bog zaista postoji / 11. maj

GRUZIJA

- 16 Čudo na autobuskoj stanici / 18. maj

JERME NIJA

- 18 Pozivanje nasumičnih brojeva / 25. maj

BELORUSIJA

- 20 Pjesma / 1. jun
- 22 Dan koji je sve promenio / 8. jun

RUSIJA

- 24 Ovo je pravo vreme za svedočenje 15. jun
- 26 Škola puna čuda / 22. jun
- 28 Program Trinaeste subote: Glas niotkuda / 29. jun
- 30 Budući projekti Trinaeste subote
- 31 Izvori
- 32 Mapa

© 2024 General Conference of Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
1-800-648-5824 • AdventistMission.org

 = Priče koje mogu posebno da interesuju tinejdžere

Ovog tromesečja posvetićemo se Evroazijskoj diviziji (EAD) u kojoj se nalazi 12 država: Avganistan, Jermenija, Azerbejdžan, Belorusija, Gruzija, Kazakstan, Kirgistan, Moldavija, Rusija, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan.

U ovoj diviziji živi 292 miliona ljudi uključujući samo 59.522 vernika Hrišćanske adventističke crkve. To predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 4.902 ljudi.

Dosegnuti evanđeoskom veću ove ljude je ogroman izazov za malobrojne vernike koji žive na ovoj prostranoj teri-

toriji koja pokriva 11 vremenskih zona. Ovaj zadatak može biti ispunjen jedino uz Božju pomoć. Gospod Isus nas poziva na rad. „I pristupivši Isus reče im govoreći: Dade Mi se svaka vlast na nebu i na zemlji. Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih va ime Oca i Sina i Svetog Duha, učeci ih da sve drže što sam vam zapovedao; i evo Ja sam s vama u sve dane do svršetka veka. Amin.“ (Matej 28,18–20) Kao deo misionjskih napora, Evroazijska divizija je izabrala 5 projekata u Jermeniji, Belorusiji, Gruziji, Rusiji i Uzbekistanu koji će primiti sredstva Trinaeste subote ovog tromesečja.

Vaša podrška misionstvu je veoma značajna za jedinstvo crkve.

Hvala vam što pomažete da se članovi vašeg subotnog razreda upoznaju sa svojom duhovnom braćom i sestrama širom sveta, i što ih ohrabrujete da učestvuju u misionstvu crkve putem svojih darovanja.

Udružimo se ispunjavajući Isusov nalog.

Od srca vam želim obilje Božjih blagoslova!

Mogućnosti

Darovi Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za 5 projekata Evroazijske divizije:

- Izgradnju porodičnog centra uticaja u Jerevanu, Jermenija.
- Izgradnju centra uticaja za mlade u Minsku, Belorusija.
- Izgradnju zdravstvenog centra, Tskaltubo, Gruzija.
- Izgradnju socijalnog i duhovnog centra u Salehardu, Rusija.
- Izgradnju osnovne škole u Taškentu, Uzbekistan.

Srce za misiju

Artjom

Kada je Artjom bio mali, oko 5 godina, sa ocem i bakom je nekoliko puta bio u Hrišćanskoj adventističkoj crkvi u Uzbekistanu.

Ali onda su se otac i majka razveli.

Artjom je živio sa majkom, a ona mu je branila da ide u crkvu. Kao i mnogi ljudi u Uzbekistanu i drugim zemljama bivšeg Sovjetskog Saveza, gledala je na adventiste kao članove neke sekte koja se otcepila od hrišćanske crkve.

Artjom nije kročio u Adventističku crkvu ponovo do svoje 17. godine. Tada je otišao jer mu je otac rekao da je dovoljno odrastao i da može da se krsti. Artjom je počeo da proučava Bibliju i dve godine kasnije predao je svoje srce Isusu krštenjem. Voleo je Boga svim srcem, i pomagao je u crkvi radom u tehnicu.

Majka se, u međuvremenu, preudala, i Artjom je i dalje živio sa njom i očuhom.

Jednog četvrtka očuh mu je zabranio da ode u crkvu da pomogne oko ozvučenja i opreme za muzičku probu. Majka u to vreme nije bila kod kuće. „Ne možeš ići danas“, rekao je očuh.

Ali Artjom je želeo da ode. Želeo je da pomogne oko ozvučenja.

„Idem“, odgovorio je. „Ne, nećeš ići“, rekao je očuh.

„Idem“, ponovio je.

„Možeš da biraš“, rekao je očuh. „Sve će biti u redu ako prestaneš da ideš u crkvu. Ili, možeš ići u crkvu — ali onda uzmi svoje stvari i napusti ovu kuću zauvek.“

Artjom je uzeo svoje stvari i otišao. Plakao je dok je odlazio u dom svoga oca i bake. Oni su ga toplo dočekali.

Živeći sa ocem i bakom, Artjom je postajao sve bliži Bogu dok se molio i satima proučavao Bibliju.

Bio je dirnut posebno dok je čitao obećanje koje je Isus dao. Odlomak glasi: „A Isus odgovarajući reče: Zaista vam kažem: nema nikoga koji je ostavio kuću, ili braću, ili sestre, ili oca, ili mater, ili ženu, ili decu, ili zemlju, Mene radi i jevanđelja radi, a da neće primiti sad u ovo vreme sto puta onoliko kuća, i braće, i sestara, i otaca, i matera, i dece, i zemlje, u progonjenju, a na onom svetu život večni.“ (Marko 10,29.30)

Artjom je ostavio sve, i činilo se kao da mu je Isus govorio: „Budi hrabar! Imaćeš kuću i večni život.“

Mir koji je Artjom imao u svom novom domu se srušio kada je otac prestao da odlazi u crkvu i počeo da pije. Jedne subote rekao je Artjomu da mu je potrebna pomoć. Otac je pravio nameštaj kod kuće.

Artjom je odbio. „Uradimo to drugi dan“, rekao je.

Otac je ljutito naredio tinejdžeru da napusti kuću.

Artjom nije imao gde da ode. Dobio je dozvolu od pastora da živi u Adventističkoj crkvi.

Nakon nekoliko meseci, njegova majka i očuh su ga pozvali da se vrati kući. Rekli su da može da ide u crkvu kad god to želi. Artjom se vratio kući, ali napetost je i dalje vladala. Otac je umro nekoliko meseci kasnije, i Artjom je otišao da živi kod bake. Sve ovo vreme molio se i čitao Bibliju. Onda mu je jedan njegov prijatelj iz crkve predložio: „Pomolimo se da ti Bog da nekoga da proučavaš Bibliju sa njim.“

Njih dvojica su počeli da se mole. Jedan mesec je protekao. Dva meseca, tri meseca. Artjom je primetio stalni priliv novih posetilaca u crkvi, i pozvao je nekolicinu da proučavaju Bibliju sa njim. Ubrzo je osnovao malu grupu koja se redovno sastajala.

Dok su proučavali, u Artjomu je rasla želja da postane misionar. Od svog detinjstva slušao je o pionirima svetske misije, ljudima koji šire jevanđelje unutar sopstvene kulture. Molio se da i on postane pionir svetske misije.

Odlučio je da pita pastora kako može da postane misionar. Međutim, pre nego što je išta zaustio, pastor je rekao: „Imam dobru vest za tebe. Želimo da te pozovemo da postaneš pionir svetske misije.“

Artjom je bio iznenađen! Pastor je odgovorio na njegovo pitanje i pre nego što ga je postavio.

Danas Artjom ima 22 godine, a njegova najveća želja je da pomaže ljudima da se pripreme za Isusov skori dolazak.

„Već sada mogu da vidim prve plodove svog rada, posvetio sam svoj život Bogu, i moj cilj u životu je da dovodim ljude Hristu.“ 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se izgradi prva adventistička osnovna škola u Uzbekistanu.

Hvala vam što ste planirali da priložite velikodušne darove 29. juna.

U vezi sa pričom

- Pokažite gde se Uzbekistan nalazi na mapi sveta. Zatim pokažite Taškent, glavni grad Uzbekistana i buduću lokaciju osnovne škole, jednog od projekata Trinaeste subote ovog tromesečja.
- Pogledajte kratki snimak Artjoma na Jutjubu: bit.ly/Artyom-ESD.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionarske postove i važne činjenice iz Evroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.
- Saznajte više o pionirima svetske misije Hrišćanske adventističke crkve: bit.ly/GMpioneers.
- Sledeće sedmice pročitajte priču o Arturu, mladiću koji je upoznao Boga preko Artjoma.
- Misionarska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o konceptu oživljavanja svetske misije i žrtvovanju za misiju kao načinu života, koji uključuje ne samo pastore, već i sve druge članove crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika. Misionarski cilj broj 6 govori o povećanju pristupa, zadržavanju, učešću dece i mladih u crkvenim aktivnostima. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stavljaju Boga na prvo mesto u svom životu, i svojim životom daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Misionarske informacije

- Adventisti sedmog dana u Uzbekistanu patili su pod represijom 1930-ih. Bogoslužjenja su održavana u tajnosti, vernici su se okupljali u malim grupama, broj propovednika je bio nedovoljan, a nova krštenja su bila sporadična.

Pokidana žica

UZBEKISTAN | 13. april

Artur

Pronašao je broj telefona nekog po imenu Artjom ko je nudio časove gitare.

Pozvao je broj.

„Trebao da zamenim žicu“, rekao je. „Možete li mi pomoći?“

Artjom je dao Arturu svoju kućnu adresu. Adresa mu je zvučala poznato. Artur se pitao gde je čuo naziv te ulice. Onda se setio. Njegova majka je radila sa čovekom po imenu Paša na toj adresi. Njih dvoje su zajedno pravili nameštaj. Paša je u međuvremenu umro.

„Da vi niste slučajno Pašin sin?“, upitao je Artur.

„Da, jesam“, odgovorio je Artjom.

Narednog dana Artjom mu je zamenio žicu na gitari. Tada je pitao Artura da li zna kako da svira. Artur je pokušao da pokaže ono što je naučio sa Jutjuba, ali ga je Artjom zaustavio.

„Stani, stani!“, rekao je. „Sviraš pogrešno akorde.“

Artur je tada shvatio zašto njegova muzika uopšte nije zvučala kao ona na Jutjubu. On nije pravilno svirao.

Artjom je pozvao Artura na časove gitare. Na prvom času obratio je pažnju na mindušu u obliku krsta u Arturovom uvu.

„Da li si hrišćanin?“, upitao je. Artur je odgovorio da nije.

Na drugom času Artjom je predložio da sledeći čas održe u lokalnoj Adventističkoj crkvi. Crkva se nalazila blizu Arturovog doma, i on je pristao.

Dok je Artur učio da svira gitaru, dosta vremena je provodio u razgovoru sa Artjomom o temama koje se nisu ticale muzičkih lekcija. Saznao je da je Artjom pionir svetske misije, misionar koji širi jevanđelje među ljudima u svojoj kulturi. Prihvatio je poziv da ode na planinarenje sa Artjomom i drugim adventistima. Kada su planinari seli da se odmore, Artur je

Artur se krstio u Uzbekistanu kada je imao 5 godina, ali ništa nije znao o Bogu. Niko mu nije govorio o Bogu ili ga posle krštenja dovodio u crkvu.

Iako nikada nije razmišljao o Bogu, počeo je da nosi mindušu u obliku krsta kada je imao 14 godina.

Tada je Artur rekao majci da želi da nauči da svira gitaru.

Majka ga je odvela u muzičku radnju. Njegov život je bio besciljan, i ona je smatrala da bi mu gitara mogla dati neku svrhu. Artur je odabrao braon električnu gitaru.

Na Jutjubu je pronašao klipove za početnike koji žele da nauče da sviraju gitaru. Nije bilo lako. Pritiskanje žica izazivalo je bol u prstima. Ali nakon nekoliko dana, bol je počeo da se umanjuje. Njegovo izvođenje, međutim, nije zvučalo kao ono na Jutjubu.

Dve nedelje nakon kupovine gitare, jedna žica se pokidala. Artur nije znao kako da zameni žicu, pa je potražio pomoć na internetu.

uživao da sluša pesme koje su pevali. On je takođe svirao svoju gitaru.

Tog leta Artur je otišao u adventističko letovalište za mlade u drugom gradu. Bio je iznenađen kada je govornik zamolio učesnike da se podele u parove, i da se mole.

„Ja sam ateista“, rekao je prvoj osobi koja se ponudila da se pomoli sa njim.

Artur je i sledećoj osobi koja je došla do njega rekao da ne veruje u Boga. „Štaviše“, dodao je: „Nikada se ranije nisam molio.“

Ova osoba nije odustala. „Mogu ti pomoći u tome“, rekla je. Naučila je Artura kako da se moli.

Te noći Artur je dugo razmišljao o onome što se dogodilo.

U subotu je bio zadivljen kada je video krštenje mladog čoveka.

„Ja sam kršten kada sam imao 5 godina“, izjavio je. „Zašto adventisti krštavaju odrasle?“

Saznao je da adventisti razumeju da Biblija uči da ljudi treba da budu dovoljno zreli za razumevanje Svetog pisma, i zaveta kojeg daju Bogu pre krštenja.

Naredne subote Artur je po prvi put otišao na bogoslužje u Adventističku crkvu nadomak svoje kuće. Popodne se pridružio mladima iz crkve u akciji podele školske opreme za decu sa teškoćama u razvoju. Osetio je kako mu radost ispunjava srce i pomislio je: „Šta je smisao života ako ne pomazemo drugima?“

Bila je to prekretnica u njegovom životu. On više nije želeo da živi besciljnim životom.

Rešio je da pomaže drugima i da još bolje i potpunije upoznaje Boga.

Osam meseci je proteklo otkad je Artur počeo redovno da ide u crkvu. On proučava Bibliju i želi da preda svoje srce Isusu krštenjem.

Drago mu je što mu je pukla žica na gitari. „Poverovao sam u Boga zahvaljujući žici koja je pukla na gitari.“ 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljen da se otvori prva adventistička osnovna škola u Uzbekistanu.

U vezi sa pričom

- Pokažite gde se Uzbekistan nalazi na mapi sveta. Zatim pokažite Taškent, glavni grad Uzbekistana i buduću lokaciju osnovne škole, jednog od projekata Trinaeste subote ovog tromesečja.
- Pogledajte kratki snimak Artura na Jutjubu: bit.ly/Artur-ESD.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionijske postove i važne činjenice iz Evroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.
- Saznajte više o pionirima svetske misije Hrišćanske adventističke crkve: bit.ly/GMpioneers.
- Misionijska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Misionijski cilj broj 6 govori o povećanju pristupa, zadržavanju, učešću dece i mladih u crkvenim aktivnostima. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stavljaju Boga na prvo mesto u svom životu, i svojim životom daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Uzbekistan je jedna od dve države u svetu koje nemaju izlaz na more i koje su okružene zemljama koje nemaju izlaz na more. Druga ovakva država je Lihtenštajn.
- Uzbekistan iskopava 80 tona zlata svake godine.
- U njemu se uzgaja mnogo žitarica, pa su hleb i rezanci često prisutni u uzbekistanskoj kuhinji.
- Za izradu novčanica u Južnoj Koreji koriste se uzbekistanski pamuk.

Oproštaj sa prošlošću

UZBEKISTAN | 20. april

Vlada

Ponovo se oženio i neko vreme radio u Južnoj Koreji. Onda se vratio u Uzbekistan.

Njegove misli su se vratile Bogu kada je njegova druga supruga Aljona počela da dolazi na evanđeoske sastanke u Adventističku crkvu u Taškentu. Pozvala ga je da ide sa njom.

Nakon završetka serije sastanaka, nastavili su da odlaze u crkvu. Za Vladu, život je prestao da se vrti oko novca. Život je počeo da se okreće oko ljubavi — ljubavi prema Bogu i ljubavi prema drugim ljudima.

Protekle su tri godine, i on je predao svoje srce Isusu i krstio se.

Zatim je počeo da radi kao pionir svet-ske misije, kao misionar koji širi jevanđelje svom narodu. Njegov nekada veliki prihod, pao je na samo nekoliko stotina dolara mesečno.

Ispit šta su njegovi novi prioriteti u životu došao je kada ga je kontaktirala prva supruga Marina.

„Mi smo suvlasnici tri stana u centru grada,“ rekla je. „Daj ih meni.“

Marina je živela u jednom od stanova. Druga dva su bila prazna. Vlada je sa svojom drugom suprugom živeo u kući njene majke. Da bi se promenilo vlasništvo, trebalo je da potpiše nekoliko dokumenata kod notara. „Dobro“, rekao je. „Naći ćemo se u notarskoj kancelariji, i ja ću ti potpisati i predati stanove.“

Notarka je imala mnogo pitanja. „Da li ste suvlasnik ova tri stana?“, upitala je Vladu.

„Da“, odgovorio je.

„Da li razumete da vrede nekoliko stotina hiljada dolara?“

„Da“, rekao je.

Vlada je u svom životu bio usredsređen samo na novac, novac, novac. Dobro je zarađivao kada se raspao Sovjetski Savez i Uzbekistan postao nezavisna država, ranih 1990-ih. Tokom tih dana je upravljao malom mlekaram koja je danju proizvodila puter, a noću je vodio ilegalna kartaška okupljanja.

Vlada je živio u izobilju sa svojom suprugom Marinom. Od stečenog novca kupili su više stanova u glavnom gradu Uzbekistana, Taškentu.

Međutim, jednom prilikom je uhvaćen i poslat u zatvor. Žena ga je napustila. Sve je delovalo kao da se raspada. U zatvoru, Vlada je po prvi put razmišljao o Bogu. „Ako mi pomogneš, verovaću u Tebe“, molio se. „Ako ne pomogneš, neću verovati u Tebe.“

Mesec i 18 dana kasnije, bio je pušten iz zatvora. Bio je slobodan čovek. Bila je proglašena opšta predsednička amnestija.

Vlada je zaboravio na svoju molitvu i vratio se svojim uobičajenim poslovima.

„Dajete ih svojoj bivšoj supruzi?“

„Da.“

„Koliko ste dugo razvedeni?“

„Dvanaest godina.“

„Gde sada živite?“

„Sa sadašnjom suprugom kod njene majke.“

Notarka je iznenađeno pogledala Vladu. Marina se mrštila. Nisu joj se dopala ta pitanja notarke.

„Šta radite?“, rekla je. „Nemojte se mešati u naše lične stvari.“

Službenica je zamolila Vladu da potpiše dodatni dokument u kojem se navodi da sve radi pri čistoj svesti i zdravoj pameti. Onda je gledala kako prepisuje stanove Marini.

Kada je završio, odmahнула je glavom nepoverljivo i okrenula se Marini.

„Dok vaš bivši suprug ima ovu goru-ću želju za poklanjanjem stanova, tražite, možda još nešto poseduje.“

Marina je pogledala Vladu. „Da li još nešto imaš?“, upitala je.

„Ne, to je sve što imam“, odgovorio je. Zatim ju je zamolio za oproštaj.

„Oprosti mi ako sam te na neki način uznemirio“, rekao je.

Sada je Marina pogledala Vladu iznenađeno. „Ti si lud“, rekla je.

Vladi nisu smetale njene oštre reči. Otišao je iz notarske kancelarije sa suprugom brzim korakom i sa radošću u svom srcu. Bio je srećan što je predao vlasništvo nad stanovima. Oni su bili deo njegovog prošlog života koji je vodio bez Boga. Nije želeo da se podseća starih puteva.

Vlada je u intervjuu rekao da je njegova ljubav prema novcu prošlost. Danas voli Boga i voli da svedoči o Njemu drugima.

„Bog se brine za sve moje potrebe.“ 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljen da se otvori prva adventistička osnovna škola u Uzbekistanu.

Hvala vam što planirate da priložite veliku sredstva 29. juna.

U vezi sa pričom

- Pokažite gde se Uzbekistan nalazi na mapi sveta. Zatim pokažite Taškent, glavni grad Uzbekistana i buduću lokaciju osnovne škole, jednog od projekata Trinaeste subote ovog tromesečja.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Evroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.
- Saznajte više o pionirima svetske misije Hrišćanske adventističke crkve: bit.ly/GMpioneers.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o konceptu oživljavanja svetske misije i žrtvovanju za misiju kao načinu života, koji uključuje ne samo pastore, već i sve druge članove crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika. Cilj broj 2: „Ojačati adventističko delovanje u velikim gradovima, širom prozora 10/40, među izolovanim grupama ljudi i nehrišćanskim religijama.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: WillGo2020.org.

Važne činjenice

- Uzbekistan je nekada bio srce „puta svile“, puta između istoka i zapada kojim je roba putovala širom Azije i Evrope.
- Nacionalno jelo Uzbekistana je pilav, centralnoazijski pilav koji se sastoji od pirinča i prženog povrća. Uglavnom se jede za ručak.
- Uzbekistan je osvojio Aleksandar Veliki, kada je zauzeo Samarkand 329. godine pre Hrista.

Bože, pomози mi

UZBEKISTAN | 27. april

Ala

Kao mala devojčica, Ala nije razumela šta je baka to radila kad bi kleknula pred ikonama u svom domu u Sovjetskoj republici Uzbekistan.

„Molim se“, rekla je baka.

„Zašto se moliš?“, upitala je Ala jednom prilikom. „Kome se moliš?“

„Molim se Bogu koji živi na nebu“, odgovorila je. „Trebalo da Ga volimo jer On nas voli. Moramo Ga se bojati.“

Baka je imala sliku Isusovog raspeća na zidu, a Ala je pitala ko je to.

„To je Isus, naš Bog“, rekla je baka. „Došao je na Zemlju i ljudi su ga ubili.“

To je bilo sve što je mala Ala saznala o Bogu. Nije imala mnogo vere, ali shvatila je da može da se moli Bogu. Tako, kad god bi iz nekog razloga bila uplašena, molila se.

„Bože, pomози mi.“

Sovjetski Savez se raspao, a Uzbekistan postao nezavisna država. Nekada mirne ulice njenog grada postajale su sve opa-

snije, jer su dolazile pijanice i narkomani preko noći. Kada se Ala noću vraćala kući, molila se: „Bože, pomози mi.“

Ala se udala i dobila dečaka i devojčicu. U njenom gradu otvorena je crkva i ona je svake nedelje tamo vodila svoju decu. Palila je sveće i molila se. Ali svaki put kad bi izašla iz crkve, osećala bi se praznom unutra. Činilo se da joj nešto nedostaje.

Jednog dana, prijatelj joj je poklonio knjigu *Stvaranje, patrijarsi i proroci*. Ala nikada ranije nije čula za autorku Elen Vajt. Ali bila je zadivljena njenim živopisnim prepričavanjem starozavetnih tekstova. Po prvi put je čitala da je sedmi dan bila Gospodnja subota. U njoj je rasla želja da ode u crkvu koja je održavala bogoslužje sedmog dana, u subotu. Ali gde naći takvu crkvu?

Protaklo je nekoliko godina. Onda je stara prijateljica iz drugog grada, bivša drugarica iz razreda, došla u posetu. Rekla je Ali da je svetkovala subotu u Crkvi adventista sedmog dana. Ala je bila iznenađena i oduševljena. Pitala se: „Da li u Uzbekistanu zaista postoje ljudi koji svetkuju sedmi dan subotu?“

Njena prijateljica, koja je nekada bila ateista, oduševljeno je pričala o tome kako je saznala o Bogu i kako Ga sada voli svim srcem.

Alina prijateljica je bila potpuno nova osoba.

Nedugo zatim, otišla je u posetu svojoj prijateljici, koja je živela na nekoliko sati putovanja autobusom od Ale. Otišle su zajedno u Adventističku crkvu u subotu. Svidelo joj se sve u vezi sa tim. Ali crkva je bila predaleko da bi odlazila svake subote.

„Bože, pomози mi“, molila se.

Tada se Alina ćerka Violeta udala i prese-lila u glavni grad Uzbekistana, Taškent.

Nakon toga, Alin suprug je umro, a ona se preselila u Taškent da bude sa Violetom. Saznala je od svoje prijateljice adventistki-nje da u Taškentu postoje tri Adventističke crkve.

Ala i Violeta su počele da odlaze u crkvu svake subote. Jedan član crkve im je predložio da proučavaju osnovne biblijske isti-ne, a majka i ćerka su ubrzo završile svih 28 lekcija. Ala je počela da razmišlja o tome da preda svoje srce Isusu krštenjem.

„Bože, pomози mi da donesem pravu odluku“, molila se.

U to vreme, predsednik adventističkog Univerziteta Zaokski, iz Rusije, došao je u Taškent da održi seriju evanđeoskih preda-nja.

Kada je sa propovedaonice uputio poziv za krštenje, ona je bila prva koja se odazva-la i prišla napred. Ona i njena ćerka su bile krštene sa još osmoro ljudi.

Danas su Ala i Violeta crkvene đakonice.

„Drago nam je što služimo Bogu!“, izjav-ljuju obe

Bog je čuo Aline molitve. On joj je pomogao, i ispunio radošću njeno srce. 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tro-mesečja biće upotrebljen da se otvori prva adventistička osnovna škola u Uzbekistanu.

Hvala vam što planirate da priložite veli-kodušna sredstva 29. juna.

U vezi sa pričom

- Pokažite gde se Uzbekistan nalazi na mapi sveta. Zatim pokažite Taškent, glavni grad Uzbekistana i buduću lokaciju osnovne škole, jednog od projekata Trinaeste subote ovog tromesečja. Pokažite Zaokski u Rusiji, koji se nalazi nešto južnije od Moskve. Tamošnji adventistički univerzitet čiji je dekan održao seriju evanđeoskih predavanja u Taškentu, bio je pre tri godine deo projekata Trinaeste subote. Tim projektom je tada na kampusu adventističkog Univerziteta Zaokski izgrađena nova školska zgrada za osnovnu i srednju školu.
- Pogledajte kratki video klip na Jutjubu sa Alom u kojem ona opisuje na koji način je upoznala Boga: bit.ly/Alla-ESD.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misioniske postove i važne činjenice iz Evroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.
- Naredne sedmice u misionisku časopisu pročitajte priču Aline ćerke Violete.
- Misioniska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 2: „Ojačati adventističko delovanje u velikim gradovima, širom prozora 10/40, među izolovanim grupama ljudi i nehrišćanskim religijama.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale, spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Aralsko more je nekada bilo četvrto po veličini unutrašnje more na Zemlji, ali se smanjilo na oko 10% svoje nekadašnje veličine od 1960-ih, kada je počela prekomerna upotreba njegove vode.

Neodlučnost prilikom poziva na krštenje

UZBEKISTAN | 4. maj

Violeta

Violeta se nije osećala spremnom za krštenje kada je adventistički propovednik uputio poziv tokom evanđeoskog sastanka u Taškentu, glavnom gradu Uzbekistana.

Smatrala je da je njeno poznavanje Biblije nedovoljno. Propovednikov poziv ljudima da predaju ceo život Bogu činio se prevelikim.

„Ne mogu ovo da uradim!“, mislila je. „Neću to uraditi!“

Violeta je sa majkom odlazila na bogoslužnja u Adventističku crkvu već neko vreme. Njih dve su zajedno sa malom grupom završile proučavanje osnovnih biblijskih istina.

U to vreme, dekan adventističkog teološkog Univerziteta Zaokski iz Rusije došao je u Taškent da vodi seriju evanđeoskih sastanaka. Kada je pozvao ljude da predaju svoja srca Bogu krštenjem, Violetina majka se prva javila. Zatim, Violeta je videla 14-godišnjeg sina pasto-

ra crkve da se odaziva na poziv. Posle toga, treća osoba je krenula napred. Ali Violeta se nije pomerila. „Ne“, pomislila je. „Neću sada da se krstim.“

Sledeće večeri, propovednik je ponovio poziv. Violeta se setila da ju je prijateljica iz crkve ohrabivala da se krsti govoreći: „Ako si proučila osnovne biblijske istine, možeš se krstiti.“

Ali ona se nije osećala spremnom. Smatrala je da ne poznaje Bibliju dovoljno dobro.

Kad je propovednik uputio poziv, činilo joj se da gleda direktno u nju. Čvrsto je odmahнула glavom u znak odricanja.

Poslednje večeri serije sastanaka, propovednik je uputio poslednji poziv. „Ko želi da preda svoje srce Isusu krštenjem?“, upitao je.

Violeta se pitala šta da radi. Bila je uverena da je Adventistička crkva poučavala samo istinu iz Biblije. Ali, ipak nije se osećala spremnom.

Propovednik je pozvao ljude koji su prihvatili i odgovorili na njegove pozive prethodnih večeri da priđu bliže katedri. Violetina majka i još desetak ljudi je stalo ispred katedre. Propovednik ih je dočekaо, ali nije odustao. Ponovio je još jednom poziv.

„Da li još neko želi da se javi?“, pozvao je okupljene slušaoce. Violeta je osećala kao da se njoj direktno obraća.

„Da li da izađem?“, pomislila je. Pre nego što je shvatila šta se događa, ustala je i otišla do katedre.

„To je to“, rekao je sveštenik. „To je osoba koju smo čekali.“

Ali Violeta nije bila poslednja osoba koja je ustala i došla do katedre. Kada je stala u prvi red, šezdesetogodišnji čovek je ustao i stao pored nje. Proučavali su osnovne biblijske istine zajedno. „Kolebao sam se“, rekao je. „Ali kada sam video vas da ustajete sa svog mesta i krećete prema katedri, ohrabrio sam se da i ja takođe izađem napred.“

Violeta je bila začuđena. Nikada ne bi pomislila da je njena unutrašnja borba i krajnja odluka mogla da utiče na nekog drugog. Radost je ispunila njeno srce.

Danas je Violeta srećna što se tada krstila. Rekla je da shvata da nije bilo razloga za čekanje. Nije joj trebalo da zna celu Bibliju da bi se krstila. Sve što je trebalo da uradi je da preda Isusu svoj život i da u Njega veruje svim svojim srcem.

Uostalom, kada je tamničar upitao Pavla i Silu šta treba da uradi da bi bio spasen, oni su odgovorili: „A oni rekoše: Veruj Gospoda Isusa Hrista i spašćeš se ti i sav dom tvoj.“ (Dela 16,31)

Violeta je takođe oduševljena što je Bog mogao da upotrebi njenu odluku da bi ohrabrio šezdesetogodišnjeg čoveka da se krsti.

Uticao njene odluke se nastavlja. Sada želi da se krsti i njen devetogodišnji sin. „Želim da odraste idući pravim putem“, rekla je. 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljen da se otvori prva adventistička osnovna škola u Uzbekistanu, u kojoj će Violetin sin i druga deca moći da se obrazuju i upoznaju Boga.

Hvala vam što planirate da priložite velikodušna sredstva 29. juna.

U vezi sa pričom

- Pokažite gde se Uzbekistan nalazi na mapi sveta. Zatim pokažite Taškent, glavni grad Uzbekistana i buduću lokaciju osnovne škole, jednog od projekata Trinaeste subote ovog tromesečja. Pokažite Zaoski u Rusiji, koji se nalazi nešto južnije od Moskve. Tamošnji adventistički univerzitet čiji je dekan održao seriju evanđeoskih predavanja u Taškentu, bio je pre tri godine deo projekata Trinaeste subote. Tim projektom je tada na kampusu adventističkog Univerziteta Zaoski izgrađena nova školska zgrada za osnovnu i srednju školu.
- Pogledajte kratki video klip na Jutjubu, u kome Violeta opisuje svoje iskustvo sa evanđeoskih sastanaka.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Evroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 2: „Ojačati adventističko delovanje u velikim gradovima, širom prozora 10/40, među izolovanim grupama ljudi i nehrišćanskim religijama.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale, spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Fudbal je najpopularniji sport u Uzbekistanu. Tradicionalno rvanje je takođe veoma popularno.
- Službeni jezik je uzbečki, ali ruski je često u upotrebi.

Bog zaista postoji

Sonja

Kada je Sonja završila srednju školu, želela je više od svega da studira medicinu na prestižnom fakultetu. Ali, da bi se upisala na fakultet, morala je da plati veliki iznos.

Danas mito nije potrebno da bi se upisale škole u Sonjinoj domovini Uzbekistanu. Ali život je bio drugačiji kada se Sonja spremala da ide na fakultet.

Rekla je ocu o svojoj želji da studira medicinu.

Odmah je izjavio: „Neću da dajem mito.“

Ipak, Sonja je ispunila fakultetske formulare za upis, nadajući se najboljem.

Kako se približavala njena matura, ispričala je o svojoj želji rođacima, prijateljima, i učiteljima. Činilo se da su joj svi postavljali isto pitanje: „Da li si skupila novac za veliko mito?“

Sonja se zabrinula. Poznavala je oca, kada on donese odluku, nema promene. Štaviše, nije imao novac za mito, a nije se ni trudio da pozajmi od rođaka ili prijatelja. On se samo molio Bogu da joj pomogne da studira medicinu.

Majka, koja je radila kao učiteljica, takođe se molila.

Sonja nije bila sigurna šta da misli. Ona je odlazila sa roditeljima u Adventističku crkvu od svoje mladosti, ali nije bila uverena da je Bog stvaran.

Da li je bilo dovoljno samo moliti se i čekati?

Majka ju je savetovala: „Pripremaj se za prijemni ispit za fakultet, a mi ćemo nastaviti da se molimo.“

Sonja je bila iznenađena. Majka je rekla da je bilo potrebno sjediniti molitve uz izvesni napor sa Sonjine strane. Počela je da uči. Ali datum ispita je bio nepoznat. Kada je predala formulare za upis na fakultet, saznala je da datum ispita još nije bio određen.

„Pozvaćemo vas“, rekao je službenik fakulteta.

Sonja je završila srednju školu i nastavila da se priprema za ispit. Jedan mesec je protekao. Prošla su dva meseca. Sonjini roditelji su se molili, a ona učila. Niko nije zvao iz kancelarije fakulteta.

Konačno, pred kraj leta, Sonja je nazvala fakultet da pita za datum prijemnog ispita.

„Morate da dođete, pa ćemo razgovarati“, rekla je osoba koja se javila na poziv.

Majka i ona su stigle na fakultet u 10 sati ujutru. Čuvar ih je zaustavio na kapiji.

„Svi prijemni ispiti su završeni“, rekao je.

Sonja je bila iznenađena. Onda je postala ogorčena. Predala je prijavu na vreme, ali niko je nije pozvao da je obavesti o datumu prijemnog ispita kao što je obećano. Osećala se kao da je protraćila celo leto učeći za prijemni ispit.

Majka je uvidela u kakvoj se nevolji Sonja našla.

„Da li je fakultet objavio rezultate prijemnih ispita?“, upitala je čuvara.

„Da“, odgovorio je. „Možete pogledati spisak studenata koji su primljeni.“

Majka je otišla da pogleda. Sonja je išla iza nje. Dok su gledale listu, Sonja je iznenađena primetila svoje ime.

„Pogledaj!“, uzviknula je. „Primljena sam!“ Od mnogih studenata koji su se prijavili, bila je primljena bez mita, pa čak i bez prijemnog ispita.

Sve njene sumnje u Boga raspršile su se odmah. Pre nego što je počela nastava na fakultetu, predala je svoje srce Isusu krštenjem.

„Ovo iskustvo me je naučilo da Bog zaista postoji.“ Ali to nije bio kraj priče. Nakon početka nastave, kolege studenti su je pitali koliko je dodatno platila da bi se upisala na fakultet.

„Ništa“, rekla je. „Nisam ni morala da polažem prijemni ispit.“ Začudeni, pitali su: „Kako si onda uopšte uspela da se upišeš?“

„Imam najbolju vezu“, odgovorila je.

Kasnije, kad su se studenti malo bolje upoznali, saznali su da je Sonjina veza bio Bog. Nekoliko njih je htelo da sazna više o njenim uverenjima i ona je formirala grupu za proučavanje Biblije.

Tri drugarice iz grupe su predale svoja srca Isusu i bile krštene.

Danas Sonja traži priliku svaki dan da posvedoči nekome o svojoj veri.

„Bog je stvaran“, izjavljuje. 🌍

U vezi sa pričom

- Pokažite gde se Uzbekistan nalazi na mapi sveta. Zatim pokažite Taškent, glavni grad Uzbekistana i buduću lokaciju osnovne škole, jednog od projekata Trinaeste subote ovog tromesečja.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Evroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale, spise Elen Vajt. Misionski cilj broj 6 govori o povećanju pristupa, zadržavanju, učešću dece i mladih u crkvenim aktivnostima. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stavljaju Boga na prvo mesto u svom životu, i svojim životom daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Zastavu Uzbekistana čine plava, bela i zelena boja sa uskim crvenim prugama. Beli polumesec u gornjem uglu predstavlja rođenje nezavisne republike, a 12 belih zvezda predstavljaju mesece kalendarske godine.

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljen da se otvori prva adventistička osnovna škola u Taškentu, u Uzbekistanu.

Hvala vam što planirate da priložite velikodušna sredstva 29. juna.

Čudo na autobuskoj stanici

GRUZIJA | 18. maj

Čogik i Tei

u autobus. U toku sledećih nekoliko sedmica razmenjivale su tekstualne poruke preko mobilnog telefona.

Na Čogikin rođendan, Tei ju je iznenadila poklonima, ukrasnim slanikom i buketom crvenih, belih i žutih ruža iz svoje bašte.

Čogik je bila presrećna što je dobila poklone u radnji u kojoj je radila kao prodavačica.

Nakon toga, dve žene su počele da posećuju jedna drugu. Čogik je saznala da je Tei vernica Hrišćanske adventističke crkve. Nikada ranije nije čula za adventiste sedmog dana, i želela je da sazna više.

Tei je saznala da Čogik zna četiri jezika, ali da ne voli da čita i da nije otvorila knjigu 15 godina, od završetka srednje škole. Tei je razmišljala: „Kako mogu da pomognem Čogik i svedočim joj o Bogu ako ne proverava moje reči sa učenjem iz Reči Božje?“

Dok je Tei razmišljala o ovom pitanju, pozvala je svoju novu prijateljicu na bogoslužje u jednu Adventističku crkvu u glavnom gradu Gruzije, Tbilisiju, koja se nalazi na nekoj manjoj udaljenosti autobusom.

Želela je da prvo odu na bogoslužje u crkvu ujutru, a onda da ostanu na popodnevnom seminaru o tome na koji način iznositi biblijske istine ljudima. Međutim, pomislila je da Čogik ne bi zanimao popodnevni program, jer nije volela da čita.

Ali Čogik je bila toliko oduševljena pozivom da ide u Tbilisi da je izjavila da želi da provede ceo dan sa Tei.

Čogik je uživala u subotnjem bogoslužjenju. Prišla je katedri kada je propovednik ponudio da se moli za one koji žele bliži hod sa Bogom.

Na popodnevnom seminaru grupa pastora je sedela ispred katedre. Crkva je bila puna

Čogik je govorila četiri jezika, ali nije volela da čita na bilo kojem od njih. Nikada nije volela da čita, i godinama nije otvorila knjigu. Onda je sreća Tei na jednoj seoskoj autobuskoj stanici u bivšoj sovjetskoj republici Gruziji.

Čogik je čekala na autobuskoj stanici kada je Tei stigla. Tei je bila pionir svetske misije, misionarka koja je širila jevanđelje na ljude iz svoje sopstvene kulture u Gruziji. Obe žene su čekale isti autobus.

„Kada će doći autobus?“, upitala je Čogik. Tei je poznavala vozača autobusa. „Autobus bi trebalo da stigne za samo nekoliko minuta“, odgovorila je. „Pozvala sam vozača i on je rekao da je blizu.“

Počele su da razgovaraju.

Ubrzo su shvatile da žive u istom gradu na nekoj manjoj udaljenosti jedna od druge. Pokazalo se da je Tei poznavala Čogikinu majku, brata, nećake i sestriće. Odnela im je hranu tokom karantina u vreme KOVID-a.

Dve žene su uživale u razgovoru i razmenile brojeve telefona nakon što su ušle

vernika koji su želeli da nauče kako da najbolje iznose istine iz Pisma ljudima.

Jedan od pastora se obratio Čogik: „Sestro, jesi li krštena?“

„Ne“, odgovorila je.

„Potrebna mi je tvoja pomoći“, rekao je, pozivajući je da dođe do katedre.

Čogik je stidljivo krenula napred. Tei je sela pored nje na klupu ispred katedre, da bi se osećala sigurnije.

Zatim je pastor govorio o svedočenju ljudima i iznošenju osnovnih biblijskih istina, koristeći Čogik kao primer. Pastor je zamolio Čogik da otvori Bibliju i pronađe odgovore na pitanja iz materijala za proučavanje Biblije. Ona je po prvi put u svom životu otvorila Bibliju. Pastor joj je pokazivao kako da pronađe stihove i odgovore na pitanja.

Na povratku kući, Tei je pitala Čogik šta misli o proučavanju Biblije.

„Svidelo mi se da tražim odgovore u Bibliji“, rekla je. „Sada se osećam tako dobro. Osećam mir koji nikada ranije nisam osetila.“

Tei je posegnula rukom u svoju torbu i izvukla Bibliju. „Imam poklon za tebe“, rekla je.

Čogik je zamolila Tei da joj ona drži osnovne biblijske istine.

Tei je bila tako srećna. Sveti Duh je učinio naizgled nemoguće. Čogik ne samo da je želela da čita, već je htela da čita Bibliju.

Danas Tei i Čogik proučavaju Bibliju zajedno, a Čogik uči peti jezik, nebeski večni jezik ljubavi. Obe žene zajedno slave Boga subotom.

U jednom intervjuu, Tei je zahvalila Bogu za neočekivani susret sa Čogik na autobuskoj stanici. „Upoznala sam Čogik na autobuskoj stanici sasvim slučajno“, izjavila je. „Ali to nije bilo slučajno. To bilo veliko Božje čudo.“

Čogik je rekla da i dalje ne voli da čita knjige – izuzev Biblije. „Ne volim da čitam, ali volim da čitam Bibliju.“ 🌐

U vezi sa pričom

- Pokažite Gruziju na mapi sveta. Zatim pokažite Tbilisi, glavni grad, gde ove dve žene idu u crkvu subotom; i Tskaltubo, buduću lokaciju adventističkog zdravstvenog centra, jednog od projekata darova Trinaeste subote ovog tromesečja.
- Pogledajte kratki video zapis o Čogik i Tei na Jutjubu: bit.ly/Chogik-Tei.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionijske postove i važne činjenice iz Evroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.
- Saznajte više informacija o pionirima svetske misije: bit.ly/GMpioneers.
- Misionijska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o konceptu oživljavanja svetske misije i žrtvovanju za misiju kao načinu života, koji uključuje ne samo pastore, već i sve druge članove crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale, spise Elen Vajt. Misionijski cilj broj 6 govori o povećanju pristupa, zadržavanju, učešću dece i mladih u crkvenim aktivnostima. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Misionijske informacije

- Dr Vagram Pampajan, američki lekar, poreklom iz Jermenije, stigao je u Tbilisi sa svojom suprugom i bratom 1904. godine, i bio prvi zvanični adventistički misionar u Gruziji.

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljen da se otvori zdravstveni centar u Gruziji. Hvala vam što planirate da priložite velikodušne darove 29. juna.

Pozivanje nasumičnih brojeva

JERMENIJA | 25. maj

Ljubov

Tada je Ljubov pozvala stariju ženu po imenu Olga. Ona je pristala na proučavanje Biblije.

Olga je uživala u ovim telefonskim pozivima, i ove dve žene su počele redovno da razgovaraju. U toku jednog razgovora Olga je spomenula da je njena svekrva stara i bolesna, i da nije hrišćanka.

„Posetite svekrvu“, rekla je Ljubov. „Pričajte joj o Isusu. Pozovite je da prihvati Isusa kao svog ličnog Spasitelja.“

Kada je Ljubov nazvala nekoliko dana kasnije, Olga je rekla da joj je svekrva preminula. Ali, da nada postoji. „Onog dana kada smo razgovarale, otišla sam kod nje i govorila joj o Isusu, ona je prihvatila Isusa kao svog ličnog Spasitelja i zamolila Ga da joj oprostí grehe. Te noći je u miru umrla.“

Dve godine kasnije, Olga je predala svoje srce Isusu i bila krštena sa još jednim rođakom.

Ljubov je bila oduševljena! Tri osobe – Olga, njena svekrva i još jedan rođak – prihvatili su Hrista zahvaljujući razgovoru preko telefona.

Ljubov je nastavila da telefonira. Jedna osoba je počela da plače kada je Ljubov spomenula Boga. „Imam ćerku koja se ne oseća dobro“, rekla je jecajući. „Ona ima težak oblik epilepsije. Oseća se beznađežno. Možete li da razgovarate sa njom?“

Pre nego što je Ljubov uspela bilo šta da odgovori, majka je dala telefon svojoj 23-godišnjoj ćerki, Ali.

Ljubov je govorila, ali Ala nije odgovarala. Vladala je tišina na drugom kraju veze.

Kada je nazvala sledeći put, rekla je Ali da je čitala knjigu *Rani spisi* Elen Vajt, i da je

Ljubov je više od svega želela da podeli svoju ljubav prema Isusu, drugim ljudima u Jermeniji. Ali kako?

Prijatelj joj je predložio da svedoči preko telefona. Bila je 1995. godina, mnogo pre mobilnih telefona u bivšoj sovjetskoj republici. Ona je trebalo da poziva ljude preko fiksnog telefona.

Ljubov nikada nije razgovarala sa nepoznatim ljudima preko telefona. Ta ideja ju je uplašila. Nije znala kako da započne razgovor. Sedam dana se molila da joj Bog otkrije da li je Njegova volja da svedoči na ovaj način.

Dok se molila, u njoj je polako rasla želja da razgovara sa nepoznatim ljudima o Bogu. Sedmog dana je rekla: „Reci mi koji broj da pozovem.“ Zatim je pozvala nasumični broj.

„Zdravo“, rekla je nepoznatoj osobi. „Želim da proučavam Bibliju sa vama.“

Odgovor koji je tada dobila i oni koji su usledili nisu bili ohrabrujući. Jedni nisu bili raspoloženi za razgovor, drugi su pažljivo saslušali ali su odbili proučavanje Biblije.

uživala u njenom opisu Nove zemlje. Ala je i dalje ćutala.

Ljubov je opisala divan vrt koji Bog priprema za svoju decu na novoj Zemlji. Ala nije odgovarala. Tada se Ljubov setila popularnog crtanog filma u kome je bio predivan vrt.

„Znaš li taj crtani film?“, upitala je. Ushićeni smeh se prolomio na drugom kraju. Ljubov je bila iznenađena. Bio je to prvi zvuk koji je Ala napravila.

„Znaš da se smeješ!“, uzviknula je. „Zamisli da Bog priprema vrt za nas koji je još lepši od onog u crtanom filmu.“

Ljubov je nastavila da priča o novoj Zemlji. Zatim je čula klik na liniji i zvuk ženskog glasa.

„Izvinite“, rekla je žena. „Slušam vas već neko vreme. Ono što govorite je veoma interesantno.“

Ala se od srca nasmejala. Bila je oduševljena što je neko neočekivano prisluškiavo njihov razgovor.

Tada im se pridružila Alina majka. Bila je srećna što je čula Alin glas, i pitala se šta ju je navelo na smeh.

Dakle, tri osobe — Ala, njena majka i njihova komšinica počele su da učestvuju u proučavanju Biblije.

Nekoliko nedelja kasnije, pozivu se pridružio jedan čovek. „Izvinite“, rekao je, predavajući proučavanje Biblije jednog dana. „Slušao sam vaše razgovore. Veoma su interesantni.“

Predstavio se kao vođa iz druge hrišćanske denominacije. Tako je Ljubov imala četiri osobe sa kojima je proučavala Bibliju.

Posle nekog vremena, Ala je predala svoje srce Isusu i krstila se. Njeni epileptični napadi su prestali, i ona je danas aktivna vernica Adventističke crkve.

Ljubov je zahvalna Bogu za priliku da svedoči preko telefona. „Veoma sam zahvalna Gospodu Bogu za dar koji mi je dao da služim ljudima, posebno sa nepoznatima, preko telefona.“ 🌐

U vezi sa pričom

- Pokažite Jermeniju na mapi sveta. Zatim pokažite Jerevan, glavni grad ove države, i buduću lokaciju porodičnog centra uticaja, jednog od projekata Trinaeste subote ovog tromesečja.
- Pogledajte kratki snimak Ljubov na Jutjubu: bit.ly/Ljubov-ESD.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Evroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o konceptu oživljavanja svetske misije i žrtvovanju za misiju kao načinu života, koji uključuje ne samo pastore, već i sve druge članove crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale, spise Elen Vajt. Misionski cilj broj 6 govori o povećanju pristupa, zadržavanju, učešću dece i mladih u crkvenim aktivnostima. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Misionske informacije

- Legenda kaže da je hrišćanstvo došlo u Jermeniju od strane apostola Tadeja i Vartolomeja. Godine 302, Jermenija je postala prva zemlja koja je usvojila hrišćanstvo kao državnu religiju. Danas, 97% države je hrišćansko, od čega 93% pripada Jermenskoj apostolskoj crkvi.

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljen da se otvori centar uticaja koji će pomoći porodicama da saznaju o Bogu u Jerevanu, gde živi Ljubov, u Jermeniji.

Pesma

BELORUSIJA | 1. jun

Viktor

Viktor je rođen sa cerebralnom paralizom u Belorusiji. Njegov mozak se nije dovoljno razvio tokom majčine trudnoće. Lekari su rekli da je njegovo stanje neizlečivo.

Takođe, patio je od epileptičnih napada. Dečak je dobio dijagnozu „invalid prve kategorije“.

To je bio najteži oblik invaliditeta koji država priznaje.

Viktor se suočavao sa mračnom budućnošću koja se činila još mračnijom kada ga je majka napustila. Poslali su ga da živi u sirotištu.

Na drugom kraju Belorusije, jedna majka, vernica Adventističke crkve, probudila se jedne noći, čuvši plakanje bebe u bolnici. Čula je plač, pa tišinu, pa opet plač. Plač ove bebe je duboko zadirao u njeno srce. Ustala je da potraži tu bebu. Medicinska sestra joj je pokazala malog Danila na dečjem odeljenju, rekavši da ga je majka napustila.

Ova žena je osećala žalost prema napuštenoj bebi i ujutru je pozvala svog supruga.

„Ovde je beba“, rekla je. „Dođi da je vidiš.“

Suprug je otišao da je vidi. Posle nekoliko dana, par je još jednom otišao da vidi dečaka. Onda su počeli da razmišljaju o njegovom usvajanju.

Otac i majka su već imali pet kćeri i jednogodišnji Danilo bio bi njihov prvi sin.

Ubrzo su počeli da pričaju o usvajanju još jednog deteta. Saznali su da Danilo ima petogodišnjeg brata sa cerebralnom paralizom. Dovedi su Viktora kući iz sirotišta i usvojili ga.

Viktor je prvi put čuo za Boga u svojoj novoj porodici. Naučio je da čita Bibliju i da se moli. Odlazio je u crkvu sa svojom porodicom svake subote.

Kako je odrastao, shvatio je da je pravo Božje čudo. Bilo je čudo što je bio živ, čak što je imao i porodicu. Počeo je da nastoji da ispunjava Božju volju u svom životu.

Kako su godine prolazile, Viktor je rastao i jačao. Ali i dalje je imao lekarsku dijagnozu „invalida prve kategorije“.

Kada je završio osmi razred, nije imao mnogo opcija za nastavak svog obrazovanja. Doktor mu je dao dve opcije: Mogao bi da nauči da popravlja cipele ili da prodaje voće i povrće na pijaci. Njegova medicinska dijagnoza ga je sprečavala da se angažuje u nekom teškom radu i mnogim drugim aktivnostima.

Viktor nije želeo da popravlja cipele ili prodaje sveže proizvode. Molio se Bogu da mu pomogne.

Nedugo kasnije, Bog je to učinio na neočekivan način. Lekari su iznenada izjavili da on više nema dijagnozu „invalida prve kategorije“. Zapravo, lekari su rekli da više nije invalid. Bio je visok, snažan i više nije imao epileptične napade. To je bilo čudo!

Otac je predložio Viktoru da razmotri karijeru u muzici. Voleo je da peva, i često je nastupao u crkvi.

Na Viktorovu radost, primljen je u muzičku školu. Ubrzo se nije bavio samo pevanjem, već i komponovanjem muzike, pisanjem tekstova i sviranjem klavira. Uskoro je organizovao svoj solistički koncert muzike koju je komponovao.

Danas Viktor nije siguran šta će se dogoditi kada završi muzičku školu. Ali bi želeo da nastavi školovanje na Muzičkoj akademiji Zaokski u Rusiji. U svakom slučaju, nije zabrinut. On je siguran da Bog ima plan u njegovom životu.

„Jer Ja znam misli koje mislim za vas, govori Gospod, misli dobre a ne zle, da vam dam posledak kakav čekate.“ (Jeremija 29,11)

„Ono što je Bog planirao za mene je misterija, ali znam da će On uspeti da sve izvede na dobro.“ 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljen da se otvori omladinski centar uticaja u Minsku, Belorusiji.

U vezi sa pričom

- Pokažite Belorusiju na mapi sveta, i glavni grad Minsk, gde će biti otvoren omladinski centar kao jedan od projekata Trinaeste subote ovog tromesečja.
- Poslušajte Viktorovu pesmu „Dobrota“ na Jutjubu: bit.ly/Viktor1-ESD.
- Poslušajte Viktorovu pesmu na Jutjubu za koju je sam komponovao tekst i muziku „Na koliko načina“: bit.ly/Viktor2-ESD
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionijske postove i važne činjenice iz Evroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.
- Misionijska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale, spise Elen Vajt. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stavljaju Boga na prvo mesto u svom životu, i svojim životom daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Misionijske informacije

- Godine 1901, organizovano je severorusko misionijsko polje. To je uključivalo teritoriju Belorusije, gde su prvi adventisti uz pomoć adventističkih traktata i druge literature širili radosnu vest.
- Tridesetih godina 20. veka adventistički pastori i vernici u Belorusiji bili su osuđivani i deportovani na daleki sever ili u Sibir. Mnogi vernici su se selili u udaljena sela da izbegnu progon, dok su drugi napustili crkvu.

Dan koji je sve promenio

BELORUSIJA | 8. jun

Vadim

Vadim je imao 14 godina kada su mu majka i sestra poginule u saobraćajnoj nesreći u Belorusiji.

Posle strašnog gubitka, otac je počeo da traži Boga. Posećivao je bogoslužjenja u Adventističkoj crkvi i ubrzo bio kršten.

Bile su to devedesete, zlatno vreme širenja jevanđelja u bivšem Sovjetskom Savezu.

Raspad Sovjetskog Saveza 1991. godine otvorio je vrata za versku slobodu. Evanđeoski sastanci su se održavali širom Belorusije, Rusije i drugih bivših republika Sovjetskog Saveza.

Vadim, koji je tada imao 15 godina, rekao je da otac može da radi šta god želi, ali da on nikada neće ući u Adventističku crkvu.

„Neću ići u tvoju crkvu“, rekao je. Otac nije ništa na to odgovorio.

Četiri meseca kasnije, pozvao je dečaka da ide sa njim u crkvu jednog subot-

njeg jutra. Vadim, međutim, nije promenio svoje mišljenje.

„Ne želim da idem. Neću ići.“

Ali otac nije nameravao da odustane. On je znao da Vadim možda ne želi da ide u crkvu, ali da nešto želi više nego bilo šta drugo na svetu. Dečak je učio kompjutersko programiranje u školi, i želeo je da ima kompjuter.

Računari su, međutim, bili skupi u Belorusiji u to vreme.

Otac je rekao da poznaje jednu ženu iz crkve koja ima kompjuter.

„Mogli bismo da je pitamo kako ga je kupila“, rekao je.

Vadim je pristao da ode u crkvu.

Na svoje iznenađenje saznao je da su se vernici sastajali u domu jedne starije gospođe, okupljeni za bogoslužjenje oko velikog stola.

Po dolasku, Vadim je šapnuo ocu: „Gde je žena sa računarnom? Želim da razgovaram sa njom.“

Otac je uzvratio: „Hajde da razgovaramo sa njom posle bogoslužjenja.“

Vadim nije planirao da ostane na celom bogoslužnju. Nadao se da će tu upoznati ženu, pričati o kompjuterima i otići.

Dok je sedeo na času Subotne škole i bogoslužnju, po prvi put je čuo ljude da pevaju pesme. Prvi put je video ljude kako se mole na kolenima. Kada je propovednik govorio, čuo je priču o posebnom prijateljstvu između Davida i Jonatana.

Do trenutka kada se bogoslužnje završilo, Vadim je potpuno zaboravio razlog svog dolaska u crkvu. Više nije želeo da razgovara sa ženom koja ima kompjuter. Njegovo srce je bilo dirnuto svime što je video i čuo.

Posle tog bogoslužnja počeo je da svetkuje subotu i dolazi redovno u crkvu. Čitao je Bibliju i *Čežnju vekova* Elen Vajt. Postao je nova osoba.

Jedno bogoslužnje mu je promenilo život. On je došao u crkvu da sazna kako da kupi kompjuter, a iz nje otišao sa novim životom.

Godinu dana kasnije, kada je imao 16 godina, predao je svoje srce Isusu krštenjem.

Naredne godine otišao je u adventistički Univerzitet Zaoski u Rusiji na studije teologije.

Danas je Vadim Derkač pastor i vođa Crkve adventista sedmog dana u Belorusiji. On služi kao izvršni sekretar Beloruske unije.

Šta je bilo sa njegovom željom da kupi kompjuter?

Sa osmehom odgovara: „Kupio sam kompjuter – ali kasnije.“ 🌐

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljen da se otvori centar uticaja za mlade, koji će Vadim voditi.

Hvala vam što planirate da priložite veliku sredstva 29. juna.

U vezi sa pričom

- Pokažite Belorusiju na mapi sveta, kao i glavni grad Minsk, gde će biti otvoren omladinski centar kao jedan od projekata Trinaeste subote ovog tromesečja.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Evroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale, spise Elen Vajt. Misionski cilj broj 6 govori o povećanju pristupa, zadržavanju, učešću dece i mladih u crkvenim aktivnostima. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stavljaju Boga na prvo mesto u svom životu, i svojim životom daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- 40% Belorusije je pokriveno šumama.
- Evropski bizon, najveći evropski kopneni sisar, može se naći u Belorusiji, i on predstavlja belorusku nacionalnu životinju.
- Pet osoba iz Belorusije primilo je Nobelovu nagradu:
Simon Kuznjec za ekonomiju 1971.
Menahem Begin za mir 1978.
Šimon Peres za Mir 1994.
Žores Alferov za fiziku 2000.
Svetlana Aleksijevič za književnost 2015. godine.
- Tipična beloruska jela uključuju: jabuke, cveklu, kruške, grašak, šljive i posebno krompir.

Ovo je pravo vreme za svedočenje

RUSIJA | 15. jun

Alina

Jedna od Alininih omiljenih aktivnosti kao učenice hrišćanske škole Zaokski u Rusiji je organizovanje godišnjeg Božićnog programa.

Svake godine školska deca imaju priliku da učestvuju u predstavi o Hristovom rođenju koja se organizuje za stotine dece iz njihovog grada Zaokski i šire okoline.

Deca koja dolaze na ovaj Božićni program uče kako se prave razne rukotvorine i idu kući sa poklonima i slatkišima. To je misijski program koji ima za cilj da dotakne srca mladih Isusovom ljubavlju.

Svi željno čekaju Božićni program, tradiciju koju je škola Zaokski otpočela 2003. godine.

Školari nestrpljivo iščekaju da učestvuju u programu. Deca iz grada takođe željno čekaju da uzmu učešća. Roditelji i drugi takođe se raduju ovom velikom događaju.

Alina je počela da učestvuje u programu kada je imala 11 godina. Ona tada

čak nije ni bila učenica hrišćanske škole Zaokski. Ali, želela je da učestvuje, pa je pomagala u postavljanju i kićenju jelke.

Pet godina za redom, Alina je učestvovala u programu. Ali kad je došla šesta godina, nije bila sigurna da li će moći da učestvuje. Bila je bolesna. Brinula se da neće biti dovoljno jaka da ide. Molila se: „Daj mi snagu da mogu proslaviti Tvoje ime u predstojećem programu.“

Sve se više brinula kako se datum priredbe približavao. Plašila se da neće biti u mogućnosti da učestvuje.

Ali kada je došao veliki dan, osećala se dobro. Uživala je gledajući osmehe dece i odraslih dok su se zahvaljivali đacima iz hrišćanske škole Zaokski koji su učestvovali u programu.

Pred nju je došla porodica sa četvoro dece. Hteli su da se slikaju sa njom. Radosno je pristala.

Majka te dece je pitala: „Zašto radite ovaj program i trošite toliko vreme i novac na nepoznate ljude?“

Alina je neko vreme stajala ćutke, razmišljajući kako da odgovori. Zašto je rado želela da učestvuje u programu u poslednjih šest godina? Konačno je progovorila. „Svaka osoba koja zaista voli Boga takođe

voli i svog bližnjeg i želi da podeli Božju ljubav čineći dobra dela“, odgovorila je.

Alina je poduže razgovarala sa porodicom. Pričala im je o hrišćanskoj adventističkoj školi Zaoski. Rekla im je za izviđački klub u njenoj crkvi i pozvala decu da se pridruže.

Roditelji su doveli svoje dečake, koji su bili odgovarajućeg uzrasta, na sledeći sastanak izviđača. Dečaci su prisustvovali sastanku, ali posle toga više nisu dolazili.

Alina ne zna šta se dogodilo sa ovom porodicom, i ne zna kako da ih kontaktira. Međutim, ona nije zabrinuta. Ona je sigurna da je seme posađeno u njihova srca. Ona veruje da će Bog učiniti da seme izraste, i da će privući njihova srca k Sebi. Uostalom, apostol Pavle je rekao: „Ja posadih, Apolo zali, a Bog dade te uzraste. Tako niti je onaj šta koji sadi, ni onaj koji zaliva, nego Bog koji daje te raste.“ (1. Korinćanima 3,6.7) Njena uloga je bila samo da upozna porodicu sa Bogom.

„Ovo je bio prvi put da sama svedočim o Bogu“, izjavila je Alina. „Bilo je zaista lepo to što mi je Bog dao snagu da budem dobro i da mogu da razgovaram sa ovom porodicom. Tako sam srećna što sam mogla da pokažem Njegovu ljubav.“

Alina je dodala da je saznala da je važno da se ne plašite da pričate o Bogu.

„Čak i kada nas snaga izneveri, Bog je blizu i daje nam snagu. Mi treba samo da verujemo u Njega.“

Hvala vam za darove Trinaeste subote koji su pre tri godine bili upotrebljeni da se izgradi nova školska zgrada. 🌍

Deo darova ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju duhovnog i društvenog centra u Salehardu, na ruskom krajnjem severu.

Hvala vam što ste planirali da priložite velikodušna sredstva 29. juna.

U vezi sa pričom

- Pokaži Rusiju na mapi sveta. Zatim pokaži Zaoski, 130 km južno od Moskve. Hrišćanska škola Zaoski je dobila deo sredstava od dara Trinaeste subote 2021. godine. Ta sredstva su bila upotrebljena za izgradnju nove školske zgrade. Prikaži zatim Salehard, na ruskom krajnjem severu, koji će primiti deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja za otvaranje duhovnog i društvenog centra.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Evroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale, spise Elen Vajt. Misionski cilj broj 6 govori o povećanju pristupa, zadržavanju, učešću dece i mladih u crkvenim aktivnostima. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stavljaju Boga na prvo mesto u svom životu, i svojim životom daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Misionske informacije

- Prvo misionsko delovanje Adventističke crkve u Ruskom carstvu odvijalo se na Krimu, kada su ruski emigranti poslali adventističke literarne evanđeliste iz SAD-a u svoju domovinu. Prva Adventistička crkva je osnovana 1886. godine.
- Prvi adventistički misionar u Rusiji bio je L. R. Konradi, koji je stigao 1886. iz Nemačke. Uhapšen je zbog „širenja jeresi“ prilikom održavanja krštenja prvih vernika.

Škola puna čuda

RUSIJA | 22. jun

Ruvim

Za Ruvima je hrišćanska škola Zaokski bila škola čuda.

Osnovna adventistička škola i gimnazija, koje se nalaze na kampusu adventističkog Univerziteta Zaokski u Rusiji, dobile su deo darova Trinaeste subote pre tri godine. Sredstva su bila upotrebljena za izgradnju nove školske zgrade, tako da škola može da iseli svoje učionice iz skućenog prostora zgrade univerziteta.

Mnogo pre nego što su sredstva prikupljena, Ruvim i njegova supruga Aljona došli su u Zaokski, grad u kome se škola nalazi. Mladi par nije imao dece, ali Aljona je imala prijatelje čija su deca pohađala hrišćansku školu Zaokski. Bila je impresivna dobrim uticajem koji je škola vršila na njihove živote.

„Bilo bi sjajno da imamo decu i da ona mogu da se obrazuju u ovoj školi“, rekla je.

Ruvim se složio. U njihova srca usadila se ova želja. Međutim, san se činio nemo-

gućim, jer nigde u blizini nije mogao da dobije posao pastora, i oni su posle izvesnog vremena zaboravili na to.

Proteklo je šest godina, a Ruvim je dobio poziv od direktora hrišćanske škole Zaokski. Školi je bio potreban kapelan. Da li će se preseliti sa porodicom u školu?

Ruvim se odmah setio sna koji je izgledao tako daleko i neostvarivo. Aljona i on su sada imali tri sina, i preselili su se u Zaokski baš na vreme da njihov najstariji sin krene u prvi razred osnovne škole.

Za Ruvima je to bilo čudo. Njegov sin je mogao da idu u adventističku školu.

Dve nedelje nakon početka školske godine, Ruvim je osnovao večernju grupu u kojoj su deca mogla da proučavaju Bibliju. Dolazak na predavanja nije bio obavezan, ali je prisustvo i učešće na predavanjima deci moglo da bude od velike koristi.

Došlo je šestoro dece od 210 učenika škole na prvo 45-minutno biblijsko proučavanje u četvrtak uveče. Dečaci i devojčice su se okupili u krug u jednoj učionici.

Ruvim je vodio proučavanje jedne od doktrina Adventističke crkve. Postavljao je pitanja, a deca su otvarala svoje Biblije da bi pronašla odgovore. Posle toga, Ruvim im je imejnom poslao lekciju koju je trebalo da popune i pošalju mu nazad na proveru.

Grupa za proučavanje Biblije je rasla kad su i druga deca čula za to. Među onima koji su se pridružili ovoj grupi bio je i tinejdžer koji je bio zavisnik od elektronskih cigareta. Učitelji u školi su ga upozorili da može biti isključen iz škole ukoliko ne odustane od te navike.

Došao je u grupu za proučavanje Biblije na sopstvenu inicijativu.

Dok je pohađao predavanja, prestao je da puši, i postao je jedan od najaktivnijih mladića u grupi.

Na kraju polugodišta petoro dece iz grupe predalo je svoje srce Isusu.

Ruvim je sa radošću posmatrao kako četiri devojčice i jedan dečak bivaju kršteni.

Za njega je to bilo još jedno čudo u hrišćanskoj školi Zaoski.

Grupa za proučavanje Biblije je narasla u toku narednog polugodišta kada se pridružilo još sedmoro dece.

Trenutno se osmoro dece, uzrasta od 13 do 16 godina priprema za krštenje.

Za Ruvima je to bilo najnovije čudo u školi. Bio je neopisivo srećan. „Drago mi je što me je Bog doveo u Zaoski da budem živo oruđe u Njegovim rukama.“

Hvala vam za darove Trinaeste subote koji su pre tri godine bili upotrebljeni za novu školsku zgradu. 🌍

Deo darova ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju duhovnog i društvenog centra u Salehardu, na ruskom krajnjem severu.

Hvala vam što planirate da priložite veliku sredstva 29. juna.

U vezi sa pričom

- Pokaži Rusiju na mapi sveta. Zatim pokaži Zaoski, 130 km južno od Moskve. Hrišćanska škola Zaoski je dobila deo sredstava od dara Trinaeste subote 2021. godine. Ta sredstva su bila upotrebljena za izgradnju nove školske zgrade. Prikaži zatim Salehard, na ruskom krajnjem severu, koji će primiti deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja za otvaranje duhovnog i društvenog centra.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Evroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale, spise Elen Vajt. Misionski cilj broj 6 govori o povećanju pristupa, zadržavanju, učešću dece i mladih u crkvenim aktivnostima. Cilj br. 7: „Pomoći deci, tinejdžerima i mladima da stavljaju Boga na prvo mesto u svom životu, i svojim životom daju primer drugima o biblijskom pogledu na svet.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Misionske informacije

- Ruska misija je bila prva adventistička crkvena jedinica na ruskoj teritoriji. Osnovana je 1890. godine.
- Danas Rusija ima 451 crkvu, 331 grupu, i 31.517 članova. Na populaciju od 120.510.000, to je jedan adventista na svakih 3.824 ljudi.

Glas niotkuda

PROGRAM TRINAESTE SUBOTE | 29. jun

Lilija

la. Prihvatila je to kao potvrdu da su Jurij i ona morali da se presele.

Kada se Jurij vratio kući, Lilija ga je obavestila da je vreme za selidbu.

Par se na kraju odselio daleko na sovjetski krajnji sever, tačno na Polarni krug.

Na tako zabačenom mestu malo čega je bilo, osim posla i razgovara sa komšijama. Lilija i Jurij su radili i razgovarali sa komšijama, i ubrzo, postali bliski prijatelji sa još jednim bračnim parom, Ljubom i Valentinom.

Godine su prolazile, a njihovo prijateljstvo je raslo.

Onda se Sovjetski Savez raspao, a Ljuba i Valentin se odselili. Ali, parovi su ostali u kontaktu. Ljuba je postala zainteresovana za Bibliju, i podelila je šta je saznala sa Lilijom.

Prvo, rekla je da su joj se u mislima rojila pitanja o tome koji je dan u sedmici Božji pravi dan odmora, koji treba svetkovati. Otišla je kod sveštenika po odgovore, ali nije mogao da joj dokaže iz Biblije da je nedelja Božji dan za odmor. Molila se Bogu u očaju; „Ako si stvaran, otkrij mi se. Želim da Te upoznam.“

Nedugo potom, na autobuskoj stanici, ugledala je ručno napisani oglas koji je nudio biblijska proučavanja. Otišla je na navedenu adresu i zatekla grupu adventista sedmog dana. Na pitanje o tome koji je pravi Božji dan dobila je odgovor iz Biblije, i ona je ubrzo predala srce Isusu krštenjem.

Lilija nije verovala u Boga. Ona čak nije ni razmišljala o veri. Odrasla je u zemlji u kojoj kao da niko nije verovao u Boga ili razmišljao o veri. Živela je u Sovjetskom Savezu.

Dakle, bilo je prilično iznenađenje za nju kada joj je progovorio glas niotkuda.

Lilija je imala 23 godine i bila je sama kod kuće, u Taškentu, glavnom gradu sovjetske republike Uzbekistan. Njen suprug Jurij je bio odsutan.

Neprestano se brinula zbog porodičnih problema. Jednom prilikom iznenada se jedna misao pojavila u njenom umu: „Moramo da se odselimo.“

„Da“, rekla je naglas. „Moramo da se preselimo.“

U tom trenutku osetila je nežan dodir na svom ramenu. Blagi glas je rekao: „To je tačno!“

Lilija je instinktivno pogledala oko sebe, po sobi. Ali bila je sama, i nije nikoga videla. Glas je bio tako ljubak da se nije uplašila.

Ljuba je uzbuđeno pričala Liliji o svojoj novootkrivenoj veri.

Lilija je rado slušala o biblijskim istinama koje je Ljuba delila, ali nije u njih verovala. Nije poznavala Boga, niti videla da ima razloga da Ga sledi ili svetkuje subotu.

Tada su Ljuba i njen suprug ostali bez posla i prolazili kroz težak period. Lilija se zapitala da li je možda pogrešila kada je obratila pažnju na tihi glas i napustila Uzbekistan.

Jednog dana se požalila na svoj život jednoj nepoznatoj ženi na ulici. Sledećeg dana, neznanka, po imenu Nađa, došla je u Lilijin dom sa torbom punom domaćeg krompira i šargarepe. Lilija je bila zapanjena. Želela je da joj se zahvali i uzvrat. Kupila je neke namirnice od svojih oskudnih sredstava i odnela ih Nađi.

Stvorilo se duboko prijateljstvo i Lilija je bila iznenađena saznanjem da je Nađin život bio mnogo teži od njenog. Nađin suprug je preminuo pre mesec dana, ostavivši je samu sa 10 dece koju treba hraniti i odgajati. Pa, ipak, Nađa je bila ispunjena mirom i radošću. Lilija je saznala da je Nađa adventista sedmog dana.

Sada je Lilija poznavala dve vernice Adventističke crkve: Ljubu i Nađu.

Nađa je poklonila Bibliju Liliji, i ona je počela da je čita.

U međuvremenu, Ljuba joj je svedočila o sopstvenom duhovnom putovanju, i ona je takođe poslala Bibliju.

Sada je Lilija imala dve Biblije. Otkrila je da su biblijski izveštaji zadivljujući, ali nije u potpunosti verovala. Ona nije poznavala Boga.

Posle izvesnog vremena Ljuba je došla u posetu Liliji. Odvela ju je u novootvorenu Adventističku crkvu u gradu, i Lilija je počela da prisustvuje bogoslužjenjima svake subote.

Vremenom je ostarila i postala baka. Uživala je u subotnjim bogoslužjenjima i

U vezi sa pričom

- Pokažite na mapi mesta u kojima će biti ostvareni projekti Trinaeste subote.
- Znajte da je Salehard jedini grad na Arktičkom krugu. Grad je osnovan 1595. godine i ima populaciju od 50.000 stanovnika.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i važne činjenice iz Evroazijske divizije: bit.ly/esd-2024.
- Ova misionska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću ići“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale, spise Elen Vajt. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću ići“ saznajte na: IWillGo2020.org.

Pre Trinaeste subote

- Podsetite sve da su njihovi misionski prinosi darovi za širenje Božje Reči širom sveta, i da će 1/4 sredstava Trinaeste subote biti upotrebljena za pet projekata u Evroazijskoj diviziji.
- Pre ili posle priče koristite mapu da pokažete zemlje Evroazijske divizije – Jermeniju, Belorusiju, Gruziju, Rusiju i Uzbekistan. Možete preuzeti misionsku mapu sa projektima na Fejsbuku na: bit.ly/fb-mk.

druženju. Ali nije imala svoj lični odnos sa Bogom. Nije poznavala Boga.

Onda se dogodila tragedija. Lilijina ćerka je malo pre porođaja izgubila bebu. Zatim je izgubila bebu i u drugoj trudnoći. Posle toga, ponovo je zatrudnela i počela da se suočava sa komplikacijama. Lilija

nije mogla više da čuti. Glasno je plakala, i molila se Bogu: „Gospode, spasi ovo dete! Ne dozvoli mu da umre.“ Zatim je dala zavet, rekavši: „Prihvatiću Te i daću Ti srce svoje krštenjem ako spasiš ovo dete.“

Nekoliko meseci kasnije, rođena je zdrava beba po imenu Stepan. Lilija je održala reč. Krštena je šest meseci kasnije.

Danas, ona ima svoju veru. Ona poznaje Boga. Veruje da ju je nebeski glas ohrabrio da napusti Uzbekistan.

Pošto se preselila, upoznala je svoje prijateljice adventistkinje Ljubu i Nađu. Pošto se preselila, dobila je dve Biblije i počela da ih čita. Pošto se preselila, pronašla je veru u Boga. Proteklo je dvadeset šest godina od dana kada je čula tihi glas u Uzbekistanu do dana kada je krštena na ruskom krajnjem severu.

Danas ona ima 69 godina. Ide u crkvu svake subote sa svojom ćerkom, koja se zove Ljuba, i desetogodišnjim unukom Stepanom. Ona se moli da njen suprug i ostali rođaci steknu veru i poveruju u Boga jednog dana. Ona veruje da će se to dogoditi. Ona poznaje Boga, i zna da On čuje njene molitve. 🌍

Deo darova današnje Trinaeste subote, biće upotrebljen za otvaranje duhovnog i društvenog centra u Lilijinom gradu Salehardu na ruskom krajnjem severu. Ova sredstva će takođe pomoći četiri druga

Važne činjenice

- Rusija je najveća zemlja na svetu, zauzima površinu veću od jedne desetine svih drugih država na Zemlji. Obuhvata 11 vremenskih zona, na dva kontinenta (Azija i Evropa) i ima obale na tri okeana (Arktičkom, Atlantskom i Tihom).
- Najpoznatija ruska životinja je sibirski tigar, najveća mačka na svetu. Može da naraste do 3 metra, i da bude težak 300 kg.
- Tradicionalno rusko jelo poznato širom sveta je boršč, čorba od cvekale sa kupusom, šargarepom, lukom, krompirom, i pavlakom, čestim stojcima ruskih jela.
- Među poznatim Rusima su Mark Šagal, slikar modernista; Anton Čehov, dramaturg; Mihail Barišnjikov, baletan; Pjotr Čajkovski, kompozitor; Gari Kasparov, šahista; i Mihail Gorbačov, političar.

projekta u Evroazijskoj diviziji. To su: centar uticaja u Jerevanu, Jermeniji, gde će porodice moći da upoznaju Boga. Zatim, centar uticaja za mlade u Minsku, Belorusiji; zdravstveni centar u Tskaltubu, Gruziji; i izgradnju prve adventističke osnovne škole u Taškentu, Uzbekistanu.

Hvala vam na velikodušnim sredstvima koja ćete priložiti danas, koja će pomoći širenju jevanđelja u Evroazijskoj diviziji.

Budući projekti Trinaeste subote

Projekti Trinaeste subote narednog tromesečja biće ostvareni u Interameričkoj diviziji:

- Izgradnja centra uticaja za decu sa teškoćama u razvoju u Buenaventuri u Kolumbiji.
- Izgradnja centra uticaja za decu sa teškoćama u razvoju u Puerto Tehadi u Kolumbiji.
- Izgradnja centra uticaja za decu sa teškoćama u razvoju u Limonu u Kostariki.
- Izgradnja osnovne škole „Ebenezer“ u Rosou u Dominikani.
- Izgradnja centra uticaja da bi se dosegla bogatija klasa u Ksalapi u Meksiku.
- Izgradnja centra uticaja da bi se dosegla bogatija klasa u Oaksaki u Meksiku.

Izvori

Obavezno preuzmite svoj besplatni video zapis Misionski spotlajt, koji sadrži video izveštaje iz Evroazijske divizije i šire. Preuzmite ili strimujte sa veb-stranice Adventističke misije na bit.ly/missionspotlight.

Informacije sa interneta

Slede izvori informacija koji mogu biti od pomoći u pripremi za segment misije Subotne škole. Za više informacija o kulturi i istoriji zemalja predstavljenih u ovom tromesečju, posetite:

Veb-sajtovi:

Jermenija: vladin veb-sajt	www.gov.am/en/
Armenia Travel	bit.ly/ArmeniaTravel
Nacionalna geografija	bit.ly/Armenia_NatGeo
Belorusija: vladin veb-sajt	bit.ly/BelarusGovt
Belarus Travel	bit.ly/BelarusTrav
Svetski turistički vodič	bit.ly/WorldTravGuide
Gruzija: vladin veb-sajt	bit.ly/GeorgiaGovt
Georgia Travel	bit.ly/Georgia_Travel
Lonli Planet	bit.ly/LP_Georgia
Rusija: vladin veb-sajt	bit.ly/RussiaGovt
Lonli Planet	bit.ly/LP_Russia
Wiki Vojdž	bit.ly/VV_Russia
Uzbekistan: vladin veb-sajt	www.gov.uz/en
Conde Nast	bit.ly/CN_Uzbekistan
Nacionalna geografija	bit.ly/NatGeo_Uzbekistan

Adventisti sedmog dana

Evroazijska divizija	bit.ly/SDA_ESD
Jermensko polje	bit.ly/SDA_ArmField
Konferencija beloruskog saveza crkava	bit.ly/SDA_BUCC
Konferencija Zapadne ruske unije	bit.ly/SDA_VRUC
Zaokski adventistički univerzitet	bit.ly/SDA_ZAU

Metod postavljanja cilja u prikupljanju darova pomoći će vam da usmerite pažnju na svetsku misiju i povećate sedmične misionске darove. U svom razredu postavite cilj za sedmični misionски dar. Pomnožite taj iznos sa 14, predviđajući dvostruki iznos za Trinaestu subotu, za dar koji će se prikupljati 29. juna. Podsetite članove svog subotnoškolskog razreda da njihovi redovni sedmični darovi potpomažu misionско delo svetske Crkve i da će jedna četvrtina darova Trinaeste subote otići direktno za projekte u Evroazijskoj diviziji. Dvanaeste subote, 22. juna, iznesite pred crkvu izveštaj o misionским darovima prikupljenim ovog tromesečja. Ohrabrite vernike da Trinaeste subote udvostruče ili utrostruče svoje uobičajene darove. Prebrojte dar i objavite iznos koji je prikupljen u Subotnoj školi.

RUSIJA

EVROAZIJSKA DIVIZIJA

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Belorusija	66	28	3.706	9.318.000
Kavkaz	133	59	7.352	27.298.762
Istočna Rusija	80	39	4.815	23.205.089
Dalekoistočna unija	51	18	1.995	6.289.645
Moldavija	134	99	8.274	3.515.000
Južna unija	67	42	3.916	116.251.000
Zapadna Rusija	371	292	26.702	97.304.504
PRIPOJENA POUJA				
Jerermenija	19	11	820	2.965.000
Krimski misija	25	6	1.604	1.901.000
Gruzija	8	4	338	3.702.000
UKPNO:	954	598	59.522	291.750.000

PROJEKTI:

- 1 Centar uticaja za mlade, Minsk, Belorusija
- 2 Zdravstveni centar, Tskaltubo, Gruzija
- 3 Centar uticaja za porodice, Jerevan, Jerermenija
- 4 Duhovni i društveni centar, Salehard, Rusija
- 5 Osnovna škola, Taškent, Uzbekistan